

קונסול של כבוד

ראשית — נכונותה של התקשורת האמריקאית והבינלאומית, וכן בעידודה חסר האחריות של הישראלית — לקשור אותה לכלל מעשה נבלה עלי אדמות: רצח, סמים, גזענות. לטווח הרחוק זוהי מגמה מסוכנת ביותר.

שנית — אפשרות נכונותם של כמה צערי רים ישראלים שחונכו ללא אידאליים ובאוויר רה של ציניות להעמיד לרשות מבצעירצח, תמורת חופן של דולארים, את נסיונם הצבאי בטחוני.

כל עוד ממשלת ישראל מעניקה חסות לכאורנים של קארטל (כמו מייק הררי וכמה "יועצים" בכירים אחרים למשטרים מפוקי פקיס), היא לא יכולה למנוע זאת גם מיאיר קליין ויתר העוסקים הזעירים.

ניקוי האורוות בנושא זה חייב להתחיל לכן בצמרת הממשלתית בירושלים ובמערכת הבטחון בתל-אביב תוך קביעת נוהלים חמור רים לגבי מי מותר לעסוק איפה.

אך, וזהו העיקר, ועקתו הילדותית והפאטית של סא"ל ("מיל") קליין בטלוויזיה שהוא בעצם יצא לעשות בקולומביה מה שלימדו אותו בצבא, וכי קצינים משוחררים רבים הם מחוסרי עבודה, חייבת לקבל תשובה.

משתחררים בכירים ממערכת הבטחון, קצינים ואחרים מוצאים עצמם בגימלאות בי גיל צעיר יחסית, במדינה בה גדלה האבטלה. לא ייתכן שלא תהיה מערכת יעילה שתטפל בהם ברצינות כדי שלא ייכרו יהלומים כאפי ריקה ויגנו על מגדלי בקר בקולומביה, או סתם יישבו ויתנונו בבית. מדינה שנגזר עליה לחיות על חרבה שנים כה רבות חייבת לשמור על לוחמיה ולגמול להם בטיפול מסור לאחר שעשו את שלהם. מה עוד שאנו נודק להם שוב במרוצת השנים הבאות.

בעצם כבר היום אם היה קליין, שועלי, צדקה ואחרים, כולם קצינים בכירים במילוד

אבל מזה זמן רב חשק עליהם עולמם של הנכבדים העשירים שביהודי פנמה. לא רק שארה"ב הכריזה מלחמה על נורייגה ומשטרן ושיתקה את הכלכלה הפנמית. אלא, וזה לא פחות חמור בעיניהם: מי שמופיע בעיני הפני מאים כמגיני רב הכוח של נורייגה הוא "אישי המוסר מייק הררי". בארוחת צהרים ישבו לפי ני יהודים נכבדים ועצובים, בהם שמשפחתי תיהם הגיעו לפני שנות דור לפנמה, ושאלו אותי האם אין ממשלת ישראל מבינה את הנזק שנגרם למדינה מפעילות-הררית זו. שלא לדבר על איומים והתנכלויות אלימות לעסקים יהודים — כי מומן גם בפנמה — ישראלים ויהודים חריגים.

מתברר שבצינורות שונים פנו יהודים נכבדים מפנמה, ובעדינות האופיינית להם התריעו באוזני שלטונות ישראל על הנזק שיש בפעילות הקונסול של כבוד, שגם עליו יכול היה גראהם גרין לכתוב ספר מסמר שיער. גם כשהחלו שלטונות ארה"ב להאשים את נורייגה, שגוא נפשם, בסחרסמים, בהעמירו מסלולי נחיתה בפנמה כתחנות מעבר למשלוחי סמים מקולומביה לתוככי ארה"ב. ואף שהאשים את נורייגה בהלבנת מיליוני דולארים באמצעות נאמני מייק הררי — לא נותקה השלשלת בין השניים.

משלטונות ישראל לא שמעונו מילה. להי פד, הרושם הוא שבצינורות הררי-ממשלה, העסקים הם כרגיל. כאן בדיוק קבור הכלב:

בכיר לשעבר ב"מוסד"

שיתוף פעולה עם משרדי הממשלה שיתוף הפעולה והעידוד להם וזה הררי מצד שרים בישראל, מצד משרדי ראש הממשלה והבטחון הבכירים, הפכו אותם למעשה שפוי טים של הררי ומחוייבים לו. עם בקורשי הקורשים — הוא פרסונה גראטה עד היום. כי קונסול הכבוד הררי הוא רק משל. יש עוד אחרים: כמה לשעברניקים, פקידים בכירי רים, מנכ"לים שהפכו מיד חרב-להשכיר לא בין הבקר והבנגנות של קולומביה, אלא במשרדים ממוזגים מצויידים בשלט רחוק בתל-אביב וירושלים. חלקם הכינו לעצמם את הדינוס הפרטי עוד נעת שירותם בתפקידים ממלכתיים.

חופן של דולארים

מי שהולך לישון עם כלבים שלא יתפלא באם יתעורר עם פשפשים, אומרים הסנינים. אם מייק הררי הלך עם נורייגה שלא יתלונן שקושרים אותו לקולומביה. ואם יאיר קליין הלך לקולומביה שלא יילל שליכלכו אותו עם מצרך הרור במדינה זו, סמים. מה שחייב להדאיג את ישראל — הם הנגי וקים הנגרמים לה עצמה.

לימין רודן פנמה

בתחילה היה הררי מקורב לגנרל עומאר טוריהוס (הסופר גרהם גרין תיארו כמנהיג גריש ורואב בספרו הפחות ידוע: "לשוחח עם הגנרל"). לאחר טוריהוס נהרג בפצצה מתחכמת — ובפנמה סיפרו לי כי חושדים שישראלים סייעו ברציחתו — הפך מייק הררי למעין יד ימינו של הגנרל נורייגה, "האישי הזוק" בפנמה.

תחת הכיסוי של קונסול הכבוד של פנמה לישראל, הפך הררי לשגריר למעשה של פנמה בישראל, ובאותו זמן למי שמייצג את ישראל בכונקר הפיקוד של נורייגה, בלב הקסרקטין שלו בפנמה סיטי.

הוא גרם לסילוקו של שגריר פנמה ביש"אל כשם שנציגות ישראל בפנמה-הסיטי הפכה לאסקופה נרסת אצל מייק הררי. כך יכול היה הררי להבטיח שכל עיסקה רצינית בין ישראל לפנמה תעבור דרכו. בעור

מנואל נורייגה, האישי הזוק והמתועב.

לם העסקים אולי אין רע בשיטות אלה, במיוחד אם מדובר בישראל היסתיכונית ובפנמה המרכז-אמריקנית. אולם ראשי הממשלה בישראל, שרים וחברי רי ננסת שכמה מהם קפצו מעורם כאשר גילו את קולומביה; כאשר יצאו נאומי צדקנות לגבי קבוצה של כמה קצינים במיל' שפעלו מספר חודשים בקולומביה — כל אלה מילאו פיהם מים ואפילו ברכו על מבצעי מייק הררי בפנמה ע"פ פירסומים בנירורק פוסט. במשך שנים הוא עסק שם בהדרכה בטחונות, הביא אנשי בטחון ישראלים לשעבר וקיבל את הרשיונות המתאימים ממשרד הבטחון לייצא לפנמה ציוד בטחוני ונשק ישראלי. ככל שנורייגה הפך לטיראן ורודן מתועב של ארצה פנמה, כך הפך שמו של מייק הררי לשם שגוא ומעורר מורא לא פחות — כמי שמסייע לנורייגה להגן על משטרן ולהשליט טרור. ובאמצעות שמו של הררי הפכה גם ישראל לכתובת המעוררת סלידה.

מייק הררי כמשל

נוכחתי בכך כאשר ביקרתי בפנמה בשנה שעברה. נתקלתי שם במקרה, בנמל החופשי קולון, ביהודים הנושאים את שם המשפחה הנפוץ שם, הררי. הם מיהרו בחרדה להוסיף: "שוב קשר למייק הררי?" מוצאם של יהודים אלה, כמו של רבים מבני הדולת פנמה, הוא מסוריה וירושלים. יש בהם שעשו חיל רב, ולעיתים עושר אגדתי, בסחר ביני לאומי.

מייק הררי, מפקד בכיר לשעבר ב"מור" הישראלי, תואר השבוע ברשת אן.בי.בי. כמי שעומד מאחורי פעילותם של המדריכים הישראלים בשירות קרטל הסמים בקולומביה. כותרות ענק חזרו על כך בעיתונינו. תיאור זה בוודאי שאינו ראוי לישראל, ל"מוסד" ואינו מגיע אפילו למייק הררי עצמו.

אין לו להררי שום קשר לחבורת הקצינים (במיל.) הישראלים שהלכו לחפש פרנסה בשרות הקטל של קולומביה המצמיחים את הנר ראים שבסמים. עם כל הכבוד לפחות לעברם של קצינים אלה, פעילותם בקולומביה משר

מייק הררי, לווייתן מול די הרקק

לה לדגי רקק באקוואריום, לעומת מעלליו של הלווייתן מייק הררי.

חצי תירסו הקצינים הישראלים שהלכו לקולומביה מיהרו להשתכח מהר כמה עשרות או מאות אלפי דולארים, בשעה שמייק הררי עוסק מזה שנים במיליונים — אבל בפנמה. "חוד החנית" חבתו של סגן אלוף (מיל') יאיר קליין צריכה היתה להתפלוש בעפר פקידיהם הבכירים של משרד הבטחון כדי לכי דוק כשרות פעילותה בקולומביה — בשעה שמייק הררי וזה לשטיח ארום בירושלים וכי תל-אביב, כשהפך לצילו של רודן פנמה הגי נרל נורייגה. כל ההיבטים החמורים שנת-גלו השבוע סביב השערורייה התורנית של שכירי חרב ישראליים בקולומביה, מהווים רק את קצהו הרק של הקרחון. רובירובו מוגן לא רק מתחת למים אלא עלידי כמה קצינים בכירים ואף שרים בממשלת ישראל, עד לשי עוררייה הבאה.

הררי הוא בעל עבר בטחוני עשיר. מספיי נות המפעילים בטרור-המדינה ועד לפעילות חשובה אחרת. זה שהפרסומים הורים מייחסים לו את כשלון ה"מוסד" בליהאמר ב-1973 (שהוכיח כי מלצרות הוא מקצוע מסוכן), לא מוריד מערכו: כזכור נעצרו שם סוכני ה"מוסד" לאחר ריצחו את המלצר המרוקאי אחמד בוישיקי, אותו זימו בטעות כחאפא סלמה, ראש "ספטמבר השחור" האש"ף. בסופו של דבר, ובאיחור של כמה שנים, חוסל גם סלמה בביירות באמצעות פצצה מתחכמת.

ובכן, מייק הררי, קיבל אישור מממשלת ישראל, כאשר יצא לעולם העסקים הפרטי. לא סתם מכמה פקידים — אלא מראשי ה"ממשלה השונים עצמם, ומשרי החוץ המת-חלפים. האישור איפשר לו להפוך לאיש המפי תח הישראלי בפנמה הידידותית לישראל. ראשי ה"מוסד" הקודמים לא התנגדו לכך, שאדם הבוזה כעובד לשעבר של גוף זה, לפי הפרסומים הורים, יופיע בגלוי על הבמה כיועץ לראשי המשטר בפנמה וכאיש סודם.

יאיר קליין, שיחעטקו באינתופארה ולא ב-M-19

אים, הם כליכך טובים (כפי שהתפאר בהת-ברברות קליין) כדי לאמן מגדלי בקר וכננות ולהביס את הגרילה בקולומביה — אז מה עם האינתיפאדה?

כאשר העוסקים בכך מטעם מערכת הבי-טחון נכשלו לחלוטין במשך למעלה מ-20 החודשים האחרונים, האם אין מקום לגייס מחדש כמה עשרות קצינים בכירים ומנוסים בפעולות מיוחדות — כדי למלא סוף סוף בייעילות את המשמיה, כאן בבית? שיעשו את העבודה בארץ, עם רובה M-16 ביד, במקום להילחם בטרור קבוצת M-19 בקולומביה. מלבד אם, כמובן, חופן הדולארים עיוור גם את עיניהם.